

disputants-חולקים- statement-מימרא ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	challenge-קושי- question-שאלה- answer-תירוץ- ! proof-ראיה-
---	---

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מחלוקת בעוקר הגוף דעבודה זרה, וקיום מקצת וביטול מקצת דעבודה זרה, דרחמנא אמר (דברים י"ג) מן הדרך - אפילו מקצת הדרך. אבל עוקר הגוף דשאר מצות - דברי הכל בחנק, וקיום מקצת וביטול מקצת דבשאר מצות - דברי הכל פטור.	רב חסדא:									◊	■
(דברים י"ג) ללכת - זו מצות עשה, בה - זו מצות לא תעשה. ואי סלקא דעתך בעבודה זרה, עשה בעבודה זרה היכי משכחת לה?	מתיב רב המנונא:									◊	⚡
(דברים י"ב) ונתצתם.	תרגמה רב חסדא:										!
מחלוקת בעוקר הגוף, בין בעבודה זרה בין בשאר מצות, וקיום מקצת וביטול מקצת דעבודה זרה. דרחמנא אמר מן הדרך - אפילו מקצת הדרך. אבל קיום מקצת וביטול מקצת דבשאר מצות - דברי הכל פטור.	רב המנונא:									◊	■
המתנבא לעקור דבר מן התורה - חייב	תנו רבנן:										■
לקיים מקצת ולבטל מקצת - רבי שמעון פוטר.	[רבי שמעון]										■
ובעבודה זרה אפילו אומר היום עיבדוה ולמחר בטלוה - דברי הכל חייב.	[דברי הכל]										■
אביי סבר לה כרב חסדא, ומתריץ לה כרב חסדא, רבא סבר לה כרב המנונא ומתריץ לה כרב המנונא.											■
אביי סבר לה כרב חסדא, ומתריץ לה כרב חסדא:	[אביי]										■
המתנבא לעקור דבר מן התורה דברי הכל בחנק											■
לקיים מקצת ולבטל מקצת - רבי שמעון פוטר, והוא הדין לרבנן.											■
ובעבודה זרה, אפילו אומר היום עיבדוה ולמחר בטלוה חייב - מר כדאית ליה, ומר כדאית ליה.											■
רבא סבר לה כרב המנונא, ומתריץ לה כרב המנונא:	[רבא]										■
המתנבא לעקור דבר מן התורה, בין בעבודה זרה בין בשאר מצות חייב - מר כדאית ליה, ומר כדאית ליה.											■
לקיים מקצת ולבטל מקצת בשאר מצות - רבי שמעון פוטר, והוא הדין לרבנן.											■
ובעבודה זרה - אפילו אומר היום עיבדוה ולמחר בטלוה חייב - מר כדאית ליה, ומר כדאית ליה.											■
בכל, אם יאמר לך נביא עבור על דברי תורה - שמע לו, חוץ מעבודה זרה, שאפילו מעמיד לך חמה באמצע הרקיע - אל תשמע לו.	רבי אבהו אמר רבי יוחנן:										■
הגיע תורה לסוף דעתה של עבודה זרה, לפיכך נתנה תורה ממשלה בה, שאפילו מעמיד לך חמה באמצע הרקיע - אל תשמע לו.	תניא, רבי יוסי הגלילי:									◊	■
חס ושלום שהקדוש ברוך הוא מעמיד חמה לעוברי רצונו. אלא, כגון חנניה בן עוזר שמתחלתו נביא אמת ולבסוף נביא שקר.	רבי עקיבא:									◊	■
וזוממי בת כהן.											■
מנהגי מילי?											^
מה תלמוד לומר (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו, לפי שכל המזוממין שבתורה - זוממיהן ובוועליהן כיוצא בהן, בת כהן - היא בשריפה ואין בוועלה בשריפה. זוממין, איני יודע אם לו הוקשו אם לא הוקשו, כשהוא אומר לעשות לאחיו - לאחיו ולא לאחותו.	רב אחא בריה דרב איקא: דתניא, רבי יוסי:										!
הדרן עלך אלו הן הנחנקין											◊

disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה של פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר (ישעיהו ס) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר.												■
ואלו שאין להם חלק לעולם הבא: האומר אין תחיית המתים מן התורה ואין תורה מן השמים, ואפיקורוס.	[רבנן]											■
אף הקורא בספרים החיצונים, והלוהש על המכה ואומר (שמות ט"ז) כל המחלה אשר שמתו במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רפאך.	רבי עקיבא:											◇
אף ההוגה את השם באותיותיו.	אבא שאול:											◇
שלשה מלכים וארבעה הדיוטות אין להן חלק לעולם הבא.												■
שלשה מלכים: ירבעם, אחאב, ומנשה.	[רבנן]											◇
מנשה יש לו חלק לעולם הבא, שנאמר (דברי הימים ב' ל"ג) ויתפלל אליו וישמע תחנונו וישיבהו ירושלים למלכותו.	רבי יהודה:											◇
למלכותו השיבו, ולא לחיי העולם הבא השיבו.	אמרו לו:											◇
ארבעה הדיוטות - בלעם, דוואג, ואחיתופל, וגחזי.												◇
וכל כך למה?												⚡
הוא כפר בתחיית המתים - לפיכך לא יהיה לו חלק בתחיית המתים, שכל מדותיו של הקדוש ברוך הוא מדה כנגד מדה.	תנא:											◇
מניין שכל מדותיו של הקדוש ברוך הוא מדה כנגד מדה - שנאמר (מלכים ב' ז') ויאמר אלישע שמעו דבר ה' גוי' כעת מחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון	דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											◇
וכתיב (מלכים ב' ז') ויען השליש אשר למלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הנה ה' עושה ארכות בשמים הייתה הדבר הזה												■
ויהא הנך ראה בעיניך ומשמם לא תאכל												■
וכתיב (מלכים ב' ז') ויהי לו כן וירמסו אתו העם בשער וימת												■
ודילמא קללת אלישע גרמה ליה?												⚡
דאמר רב יהודה אמר רב: קללת חכם, אפילו על חנם היא באה.												⚡
אם כן לכתוב קרא וירמסוהו וימת, מאי בשער - על עסקי שער.												◇
מניין לתחיית המתים מן התורה - שנאמר (במדבר י"ח) ונתתם ממנו את תרומת ה' לאהרן הכהן, וכי אהרן לעולם קיים? והלא לא נכנס לארץ ישראל, שנותנין לו תרומה. אלא, מלמד שעתידי לחיות, וישראל נותנין לו תרומה - מכאן לתחיית המתים מן התורה.												■
לאהרן - כאהרן, מה אהרן חבר - אף בניו חברים.	דבי רבי ישמעאל תנא:											◇
מניין שאין נותנין תרומה לכהן עם הארץ - שנאמר, (דברי הימים ב' ל"א) ויאמר לעם ליושבי ירושלים לתת מנת הכהנים והלויים למען יחזקו בתורת ה'	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											◇
כל המחזיק בתורת ה' - יש לו מנת, ושאינו מחזיק בתורת ה' - אין לו מנת.												◇
כל הנותן תרומה לכהן עם הארץ - כאילו נותנה לפני ארי, מה ארי ספק דורס ואוכל ספק אינו דורס ואוכל - אף כהן עם הארץ, ספק אוכלה בשהרה ספק אוכלה בטומאה.	רב אחא בר אדא אמר רב יהודה:											◇
אף גורם לו מיתה, שנאמר (ויקרא כ"ב) ומתו בו כי יחללהו.	רבי יוחנן:											◇
אף משיאו עון אשמה, שנאמר (ויקרא כ"ב) והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם.	דבי רבי אליעזר בן יעקב תנא:											■
מניין לתחיית המתים מן התורה - שנאמר (שמות ו') וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען.	תניא, רבי סימאי											■
לכם לא נאמר, אלא להם - מכאן לתחיית המתים מן התורה.												■
(צד"ק ג"ם גש"ם ק"ם סימן).												◇
שאלו מינין את רבן גמליאל: מניין שהקדוש ברוך הוא מחייה מתים?												◇

